

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****Nr. GO/12 maart 2010/21C**

Inzake : ... , wonende te ... , niet aanwezig ter zitting,
vertegenwoordigd door ... , juriste VSOA en ... , secretaris-begeleider VSOA,

verzoekende partij.

Tegen : ... , vertegenwoordigd door ... , algemeen directeur en bijgestaan door meester ... ,
advocaat,

verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief dd. 28 mei 2008 heeft ... , beroep ingesteld tegen het voorstel van de verwerende partij dd. 22 april 2008, haar betekend bij aangetekende brief van 9 mei 2008 (ontvangen op 13 mei 2008), om haar bij tuchtmaatregel "de terugzetting in rang" op te leggen.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster is vastbenoemd directeur MGO

Op 21 mei 2002 hebben verzoekster en haar echtgenoot bij de zetelfabriek ... een zetel aangekocht voor de basisschool te ... , ten laste van de middenschool Tegelijkertijd hebben ze een zetel aangekocht voor hun privéwoning.

Eind april 2003 werd op grond van een anonieme klacht, een onderzoek gevoerd door de politie naar de zetel die zich in de basisschool te ... bevond. De zaak werd later geseponeerd.

Op 21 december 2007 had verzoekster over deze aangelegenheid een gesprek met de voorzitter van de Raad van bestuur, ... en de algemeen directeur,

Op 28 januari 2008 dient verwerende partij een onderzoeksaanvraag in bij de Onderzoeksceel van het GO! onderwijs van de Vlaamse gemeenschap. Op 5 maart 2008 finaliseren de onderzoekers hun onderzoeksrapport.

Op 20 maart 2008 wordt verzoekster uitgenodigd voor de hoorzitting door de Raad van Bestuur op 22 april 2008 in het kader van preventieve schorsing en een voorstel van tuchtstraf "de afdanking". Verzoekster wordt effectief op die datum gehoord.

Op 22 april 2008 beslist de Raad van Bestuur om aan de Kamer van beroep voor te stellen verzoekster de tuchtstraf 'de terugzetting in rang' op te leggen. Volgende feiten worden haar ten laste gelegd:

- 1. Op 22 mei 2002 bij de zetelfabriek ... een zetel Harold 2LL (Bordeauxleder) voor de prijs van 1834,32 euro te hebben gekocht ten laste van de MS ... (geboekt op MAR-rekening 617611, entiteit 3057 = MS ...) maar bestemd voor de BS ..., waarbij deze zetel nooit zijn bestemming, d.w.z. de BS ... bereikte;*
- 2. Op 15 juni 2002 de hiervoor vermelde en door de MS ... betaalde zetel in de meubelfabriek ... te hebben afgehaald en in uw privéwoning, waar deze zetel zich bevindt, te hebben afgeleverd, waardoor goederen betaald door de BS ... afgeleid werden voor privédoeleinden;*
- 3. teneinde de handelwijze hiervoor in de eerste en tweede tenlastelegging beschreven te maskeren, met voorbedachten rade een frauduleuze constructie te hebben opgezet, waarbij onder andere, welbewust een aankoop die de BS ... betreft doorgeschoven werd naar de MS..., op 15 juni 2002 een gebruikte zetel naar de BS ... werd gebracht, op de aankoopfactuur van de Harold-zetel een manifest verkeerde grootboek sleutel werd genoteerd.*

Met een aangetekend schrijven van 9 mei 2008 deelt verweerder het tuchtvoorstel mee waarbij aan verzoekende partij de tuchtstraf 'de terugzetting in rang' wordt opgelegd.

Tegen dit voorstel tekent de verzoekende partij beroep aan op 28 mei 2008.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepschrift is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende brief dd. 28 mei 2008 laat verzoekende partij weten dat zij beroep wil aantekenen tegen het voorstel van tuchtstraf 'de terugzetting in rang'.

Verzoekende partij dient geen toelichtende memorie in. Verwerende partij dient ook geen verweerschrift in.

De inrichtende macht dient met een brief van 10 december 2009 een afschrift van het volledige dossier in.

Er worden geen partijen gewraakt.

Er worden geen getuigen gehoord.

De partijen verschijnen voor een eerste maal voor de Kamer van beroep op 29 januari 2010, waar de Kamer ambtshalve de vraag naar de bevoegdheid stelt.

De partijen verschijnen voor de tweede maal voor de Kamer van beroep op 12 februari 2010. De Kamer van beroep verklaart zich bevoegd om, in opvolging van de raad van beroep, de beroepen uit het schooljaar 2007-2008 te behandelen zoals ze zijn ingediend (GO/2010/21B). Dat wil zeggen dat de Kamer van beroep het voorstel om een tuchtsanctie op te leggen moet onderzoeken en na onderzoek de voorgestelde tuchtstraf of een lagere tuchtstraf kan opleggen of het voorstel om inhoudelijke of procedurele redenen kan afwijzen zonder een tuchtstraf op te leggen.

De Kamer van beroep hoort de partijen over de grond van de zaak op 12 maart 2010.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verjaring

4.1. 1. Verzoekende partij voert aan dat de tuchtprocedure, in strijd met art. 20, § 1 van het Tuchtbesluit van 22 mei 1991, is ingesteld meer dan zes maanden nadat de verwerende

partij kennis had van de tuchtrechtelijk strafbare feiten. Zij verwijst daarvoor ondermeer naar een aantal initiatieven van de voorzitter van de raad van bestuur genomen vanaf juni 2006. In een e-mailbericht van 6 juni 2006 gericht aan de producent van de zetels kondigt deze aan dat er zeker een onderzoek komt rond mogelijke diefstal. Verwerende partij voert aan dat de tuchtmacht wordt uitgeoefend door de raad van bestuur en niet door de voorzitter van de raad.

De Kamer van beroep is van oordeel dat, voor het vaststellen van de verjaringstermijn van zes maanden, er van moet worden uitgegaan dat wat de voorzitter weet, ook de raad van bestuur geacht wordt te weten (cf. Kamer van beroep gesubsidieerd Vrij Onderwijs, 2008/7, 28 mei 2008). Kennis van de strafbare feiten bij de voorzitter van de raad van bestuur doet de verjaringstermijn voor het instellen van de tuchtprocedure ingaan. Als de voorzitter oordeelt dat er (nog) geen aanleiding is om de vraag naar het opleggen van een tuchtstraf bij de raad van bestuur aanhangig te maken, dan engageert hij daarbij als voorzitter de tuchtoverheid.

4.1.2. De Kamer van beroep kan de verwerende partij ook niet bijtreden waar zij stelt dat de verjaringstermijn pas start wanneer de tuchtoverheid 'absolute zekerheid' heeft over het strafbaar karakter van de feiten. Het bereiken van absolute zekerheid, als dat al ooit haalbaar zou zijn, ligt niet aan het begin van het tuchtonderzoek, maar kondigt er het einde van aan. Een dergelijke interpretatie zou er toe leiden dat de voorzitter van de raad van bestuur op eigen initiatief een indringend tuchtonderzoek zou kunnen voeren of laten voeren, zonder dat het betrokken personeelslid daarvan op de hoogte zou worden gesteld. Een personeelslid heeft er recht op te weten dat tegen hem of haar een tuchtonderzoek loopt.

Dat belet niet dat de tuchtoverheid over ernstige vermoedens moet beschikken vooraleer zij een tuchtonderzoek inzet. Vanaf wanneer de overheid moet worden geacht over voldoende ernstige vermoedens en aanwijzingen te beschikken, moet voor elk geval afzonderlijk worden beoordeeld. Uit het aangehaalde e-mailbericht van 6 juni 2006 kan worden afgeleid dat de voorzitter van de raad van bestuur zich zeer ernstige vragen stelde, niet dat hij over voldoende gegevens beschikte om deze vragen om te zetten in een tegen welbepaalde personen gericht tuchtonderzoek. Naar het oordeel van de Kamer heeft de voorzitter zich in dat stadium gehouden aan een bij het vooronderzoek passende terughoudendheid. De Kamer van beroep verwijst in dit geval wel naar de gesprekken die de voorzitter van de raad van bestuur en de algemeen directeur onder meer met verzoekster hebben gevoerd en die de aanleiding vormden om de onderzoekscel in te schakelen. Deze gesprekken vonden plaats op 21 december 2007. De voorzitter moet worden geacht op dat ogenblik onmiskenbaar over ernstige vermoedens van strafbare feiten te hebben beschikt. De

tuchtprocedure is formeel ingesteld en meegedeeld aan verzoekende partij in de brief waarbij verzoekster opgroepen wordt voor het tuchtverhoor, gedateerd op 22 april 2008. De verjaringstermijn van zes maanden was op dat ogenblik niet verlopen.

4.2. Onwettigheid van de Onderzoeksceel GO!

Verzoekende partij voert grondwettelijke en wettelijke bezwaren aan tegen het inschakelen in het tuchtonderzoek van de Onderzoeksceel van het gemeenschapsonderwijs. Verwerende partij verwijst naar het antwoord van de minister van onderwijs gegeven in het Vlaams Parlement op 20 november 2006 (vraag nr. 243) en waarin deze de wettigheid van de onderzoeksceel verdedigt.

Het komt de Kamer van beroep niet toe om de wettigheid, laat staan de grondwettigheid te beoordelen van de instanties waarop de raad van bestuur bij de opbouw van het tuchtdossier een beroep gedaan heeft. In zijn antwoord stelt de minister het verder als volgt: "De bevindingen van de onderzoeksceel vormen een deel van het tuchtdossier dat vanaf het begin van de eigenlijke tuchtprocedure dan ook door het personeelslid en zijn raadsman in alle opzichten kan bekritiseerd worden, zoals om het even welke andere feitelijke vaststelling of appreciatie in het tuchtdossier. In de graad van beroep geldt hetzelfde en vormt het rapport van de Onderzoeksceel van de Raad van Beroep als een element in het dossier dat door alle partijen met alle middelen kan bestreden worden." De Kamer van beroep stelt vast dat de verzoekende partij van dat recht ten volle gebruik maakt en geen enkel precies argument aanvoert waarbij concreet aangetoond of beweerd wordt dat de tussenkomst van de Onderzoeksceel haar in haar rechten heeft geschonden.

4.3. Ter zitting bevestigt de verzoekende partij op vraag van de voorzitter dat zij de eerder geformuleerde bezwaren met betrekking tot de vermelding van de rechtsgrond van de procedure en de geldigheid van het verslag van de hoorzitting niet handhaaft.

4.4. Over de feiten en de strafmaat

4.4.1. De verwerende partij legt een lijvig dossier voor waarin zij meent aan te tonen dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn. Verzoekende partij relateert er op talloze punten de bewijskracht van.

De Kamer van beroep is van oordeel dat volgende feiten bewezen zijn. Verzoekster is naar eigen zeggen persoonlijk, samen met haar echtgenoot, op 21 mei 2002 bij de verkoper een bank/zetel gaan ophalen, waarvan zijzelf beweert dat ze die rechtstreeks naar de school te ... heeft gebracht. Voor deze zetel is een factuur opgemaakt met een code die verwijst naar een bordeauxkleurige zetel van het type Harold 2LL L047. Verzoekster heeft deze factuur laten betalen door en opnemen in de boekhouding van de school te ... waarvan zij de

directeur was. Verzoekster beweert dat de zetel die zij naar ... heeft gebracht, de zetel is waarop de in ... verwerkte factuur betrekking heeft. Talrijke getuigen uit het personeel van de school in ... verklaren dat de zetel die in het directielokaal geleverd werd, niet bordeauxkleurig maar bruin was, en niet nieuw was. De verkoper van de 'nieuwe' zetel verklaart op voorleggen van de foto van de bruine zetel, dat het gaat om een zetel die vermoedelijk door zijn firma werd gemaakt, maar dan wel voor 2000, vermoedelijk zelfs rond 1990. Het dossier bevat geen enkele aanwijzing om te twijfelen aan de correctheid van de gegevens die door de firma zijn verstrekt.

De Kamer van beroep besluit dat daarmee bewezen is dat verzoekster persoonlijk een nieuwe zetel heeft opgehaald bij de verkoper, dat zij de factuur voor deze zetel heeft laten betalen door een school van het gemeenschapsonderwijs in ..., maar dat zij deze zetel in strijd met haar beweringen niet geleverd heeft in een school van het gemeenschapsonderwijs te

4.4.2. De Kamer van beroep is van oordeel dat verzoekster zich schuldig heeft gemaakt aan een zeer ernstige vorm van fraude, met de verzwarende omstandigheid van misbruik van haar bevoegdheden als directeur van de instelling die voor de betaling heeft ingestaan en waar de factuur op duidelijk misleidende wijze in de boekhouding is verwerkt. De Kamer is van oordeel dat hiervoor de aanvankelijk overwogen strafmaat van de afdanking volkomen gepast was. De Kamer acteert dat de raad van bestuur geoordeeld heeft als straf de terugzetting in rang te moeten voorstellen. De Kamer van beroep is niet bevoegd om een hogere straf op te leggen dan voorgesteld wordt door de tuchtoverheid en ziet zich verplicht om de gevraagde tuchtstraf op te leggen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 13 januari 1998, 15 september 2000 en 3 juli 2009;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gemeenschapsonderwijs van 23 september 2009;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamers van Beroep voor het personeel van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op de verhindering van de voorzitter;

Gelet op de hoorzitting van 12 maart 2010;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming met meerderheid van stemmen;

Enig artikel

Het beroep is ongegrond. De tuchtstraf 'terugzetting in rang' wordt aan verzoekster opgelegd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 12 maart 2010.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, plaatsvervangende voorzitter;

Mevrouwen A. DE BONT en L. VANDECAN en de heren J. BULLEN, J. DE MAEYER, G. FRANS en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de inrichtende machten;

Mevrouw K. CERPENTIER en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, A. DE FLEUR en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Voor de stemming wordt de pariteit onder de geledingen hersteld. Na loting neemt de heer J. BULLEN geen deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De secretaris,
K. DE BLEECKERE

De voorzitter,
R. VERSTEGEN